

ПІДГОТОВКА КАДРІВ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ДО ФУНКЦІОНУВАННЯ В ІННОВАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

А. П. Перов, к.ю.н, доцент

Л. В. Перова, к.ю.н, доцентка

ПрАТ «ВНЗ «Міжрегіональна Академія управління персоналом» Одеський інститут, м.Одеса

Ефективність та успішність будь-якого державного управління залежить від впровадження інновацій, які дозволяють контролювати ризики та відповідати за прийняття рішень, бо від цього залежить ефективне втілення державної політики, якість життя громадян та надання адміністративних послуг суспільству та робота економіки в цілому.

Метою дослідження є виявлення закономірностей, які необхідні для ефективного функціонування кадрів органів державного управління в інноваційному суспільстві та які саме нормативно-правові акти сприяють цьому.

Емпіричною базою дослідження є аналіз наукових досліджень та правових актів, результати інтерв'ювання.

Зараз у всьому світі впроваджуються інноваційні механізми вироблення управлінських рішень. Перед державою Україна, яка опинилась в новій соціальній реальності, постають задачі, рішення яких здійснюється завдяки управлінській діяльності та нормотворчості.

Ці завдання є складними тому, що Україні доведеться удосконалити ефективну національну інноваційну систему та забезпечувати становлення кадрів державного управління, які б могли здійснювати функціонування в нових умовах [1, с. 36].

Правове регулювання підготовки кадрів органів державного управління здійснюється на базі Законів України «Про державну службу»,

«Про вищу освіту», Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про систему професійного навчання державних службовців, голів місцевих державних адміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування та депутатів місцевих рад».

Крім вищезгаданих актів сучасна нормативна база інновацій передбачає близько двохсот документів, а саме: Конституція України, Господарський кодекс, Закон України «Про інноваційну діяльність» та інш.

Аналіз останніх досліджень та публікацій підтверджує те, що проблеми ефективного управління набули актуальності, хоча були сформульовані ще М. Вебером, А. Маслоу, М. Р. Кондратьєвим, І. П. Макаренко, Ю. Є. Атамановим та інш. [2].

Хоча в Україні ще в 2009 році була схвалена Концепція розвитку національної інноваційної системи, в якій передбачалось реформування системи освіти з урахуванням вимог європейських стандартів та підвищення рівня системи фінансування на практиці, але її положення не були до кінця втілені та профінансовані.

Інноваційність прийняття рішень, які потрібно втілити як компетенції для ефективного функціонування кадрів органів державного управління, це здатність приймати рішення завдяки стандартам прозорості, підзвітності, доброчесності та етичної поведінки. Державним управлінцям важливо визначати правильну стратегію зменшення конфліктів. Від державних службовців вимагається здатність балансувати між конкуруючими цінностями, такими як стабільність та інновація, підзвітність та готовність ризикувати, а також взаємодія з різними цільовими групами: підприємці, громадяни, політики, співробітники.

Важливим напрямком реформування державного управління є створення професійної державної служби, на що націлена Стратегія реформування державного управління України до 2025 року [3], яка була

прийнята з урахуванням європейських стандартів належного адміністрування, втілення якої дозволить адаптуватися до функціонування та взаємодії з інноваційним суспільством, в якому будуть формуватися пропозиції щодо його розвитку.

В ході дослідження стало зрозуміло, що необхідно підіймати в цілому рівень знань кадрів органів державного управління, тому що вирішення сучасних проблем базується на знаннях та компетенціях, які необхідно постійно вдосконалювати. Потрібно також підвищувати як загальний рівень кадрів державного управління, так і саму організацію праці державних службовців, збільшувати фінансування навчання з 2% до 5% загальної суми заробітної плати та підвищувати якість навчальних програм, які будуть сприяти розвитку інноваційної культури, орієнтованої на інновації, відкритість та комунікації.

Література:

1. Макаренко І. П. Національна інноваційна система України: проблеми і принципи побудови / за наук.ред. І. П. Макаренко. Київ: Ін-т проблем Нац.безпеки. 2007. 36 с.

2. Атаманов Ю. Є. Концептуальні підходи до систематизації інноваційного законодавства та розроблення проєкту Інноваційного кодексу України. *Вісник Академії правових наук України*: зб.наук.пр. Харків. 2011. №2 С.123 – 131.

3. Стратегія реформування державного управління України до 2025 року: Розпорядження КМУ від 21 липня 2021 року №831-р. URL : <https://www.rada.gov.ua> (дата звернення: 14.10.2023)